

Tárgy: ügyvédi beadvány sértő tartalma

**Budapesti Regionális Fegyelmi Bizottság
Fegyelmi Tanácsa**

Ügyszám: **2025.F.137/5.**

A Budapesti Regionális Fegyelmi Bizottság Fegyelmi Tanácsa [...] budapesti ügyvéd ellen folyamatban lévő fegyelmi eljárásban a **2025. június 16.** napján megtartott nem nyilvános tárgyaláson zárt ülésben meghozta és kihirdette az alábbi fegyelmi

határozatot:

A Fegyelmi Tanács megállapítja, hogy [...] eljárás alá vont ügyvéd **nem követett el fegyelmi vétséget**, ezért a fegyelmi eljárást

megszünteti.

Az eljárás során felmerült költséget a Budapesti Ügyvédi Kamara viseli.

Indokolás:

A bejelentés és az előzetes vizsgálat:

Az eljárás alá vont ügyvéddel szemben érkezett bejelentés a Budapesti Ügyvédi Kamarához, amelyben a bejelentő előadta, hogy az eljárás alá vont ügyvéd hozzá vendégként jár, mert a bejelentő „escort lányként” dolgozott. Megismerkedésüket követően több ügyben is képviselte őt az eljárás alá vont ügyvéd. Volt olyan időszak, amikor az eljárás alá volt ügyvéd nem fogadott el pénzt a bejelentőtől, mert szexuálisan akart a bejelentővel lenni.

Előadta a bejelentő, hogy 2023. novemberében az eljárás alá vont ügyvéd egy apartmant vett ki a bejelentő részére és ez alatt az időszak alatt minden egyes nap együtt kellett legyen vele a bejelentő, mert nem engedte kifizetni, hanem „szexuális együttlétekre kényszerítette” (lelkileg zsarolta) a bejelentőt.

A bejelentés szerint az eljárás alá vont ügyvéd az ítéletáblán úgy védte a bejelentőt, hogy részéről egyetlen mondat lett jegyzőkönyvbe foglalva.

A bejelentő és édesanyja fizetési szándékukat hangoztatták, de az eljárás alá vont ügyvéd csak együtt akart lenni a bejelentővel.

A bejelentő még az „igazság vizsgálatot” is vállalta a bejelentésében.

A bejelentő a saját anyukájának is elmonda, hogy az eljárás alá vont ügyvéd a bejelentőt „szexre kényszeríti”.

A bejelentő előadása szerint a szexuális együttléteikről videók készültek, melyeket a bejelentő ismerete szerint az eljárás alá vont ügyvéd nem semmisített meg, így a bejelentő azt szerette volna, hogy azok ne lássanak napvilágot, ne éljen vissza azokkal az eljárás alá vont ügyvéd.

Feltette a kérdést a bejelentő, hogy „*jogilag hogy voltam védve az ügyemben, ami folyamatban volt ellenem? Mert szerintem egyáltalán nem csinált semmit de szexre lelkileg kényszerítve lettem általa hisz mindent megtett ezért.*”

A bejelentő a bejelentéséhez csatolt az *eljárás alá vont ügyvéd és a bejelentő édesanyja közötti üzenetváltást*, továbbá az *eljárás alá vont ügyvédről meztelen képet*, mely az iratok között elfekvő formájában az eljárás alá vont ügyvéd arca felismerhető, míg a csatolt két kép egyikén alsónadrágban, míg a másikon anélkül látható (utóbbi képen nemi szerve teljes egészében nem, de részben látható).

A Budapesti Ügyvédi Kamara vezető fegyelmi biztosa az előzetes vizsgálatot hivatalból elrendelte és felhívta az eljárás alá vont ügyvéd figyelmét arra, hogy a vizsgálat lefolytatásához szükséges iratait 8 napon belül köteles, az ügyre vonatkozó észrevételeit pedig jogosult elektronikus úton a kamarának megküldeni.

Az eljárás alá vont ügyvéd ennek eleget téve észrevételeket terjesztett elő, fegyelmi felelősségét vitatta, illetve iratokat csatolt, valamint indítványozta a fegyelmi eljárás megszüntetését.

Beadványában előadta, hogy a bejelentőnek valóban vendége volt, amikor a bejelentő prostituáltként dolgozott. Utóbb kölcsönös szimpátia alakult ki közöttük, ami viszonyná (szoros személyes kapcsolattá) alakult át.

A bejelentő az eljárás alá vont ügyvédnek a börtönből folyamatosan írta a szerelmesleveleket és rendszeresen hívta őt telefonon. Az észrevételhez csatolt az eljárás alá vont ügyvéd a bejelentőtől származtatott leveleket, melyekben a bejelentőnek az eljárás alá vont ügyvéd felé fennálló érzelmi viszonyulása megállapítható.

Így a „*Szia! Drága ...!*” kezdetű levélben „*Élveztem az érintésedet a gyengéd öleléseidet. Örömet szereztünk egymásnak*” (...) „*majd egymást átöleltük és hosszú percekig úgy maradtunk*”. Illetve egy másik levélben „*bármikor ha Hollandiában jársz ott leszek*”, egy további levélben „*időnként gondolok rád és időnként megbolondulok. Így történt, hogy egyik nap sikerült neked egy verset írni*” és itt a levélben a bejelentő által az eljárás alá vont ügyvédnek írott verse szerepel a levélben.

Ugyanebben a levélben a bejelentő a levelet azzal zárja, hogy „*nagyon szépen köszönöm, hogy segítettél és segítesz nekem. Hálás vagyok érte és leszek is, nem felejttem el még élek ki volt mellettem és ki segített.*”.

Az eljárás alá vont ügyvéd segített a bejelentőnek lakcímét bejelenteni, közöttük a kapcsolat változatlanul fennállt. Az eljárás alá vont ügyvéd meglátogatta a bejelentőt Hollandiában a későbbi tartózkodási helyén, ahol a családnál a kishálóban aludtak ketten a bejelentővel.

Az eljárás alá vont ügyvéd csatolta kivonatos formában a bejelentő ügyében hozott másodfokú ítéletet megelőzően tartott nyilvános ülésről készült jegyzőkönyvet, a törvényszék ítéletének bejelentőre vonatkozó rendelkező részét, a Kúria bejelentő ügyében hozott döntését.

Az eljárás alá vont ügyvéd csatolta a bejelentővel 2023.09. és 10. hónapban váltott üzeneteiről készült fotómásolatokat, melyekkel a felek közötti érzelmi viszonyt kívánta alátámasztani.

Az eljárás alá vont ügyvéd csatolta a bejelentőről készült fényképeket, melyek egy részén a bejelentő fehérneműben látható, míg további képeken altestét ruha nem takarja, egy további közeli képen pedig, melyen (arc és felsőtest nem) csak test látható, a képen látható személy a saját (női) nemi szervébe nyúl.

Az eljárás alá vont ügyvéd csatolt a bejelentőről készült további videofelvételt, melyen a bejelentő önkielégítést végez.

A bejelentőt fehérneműben megjelenítő képen a bejelentő a fénykép készítéséhez használt telefont saját maga tartja és a tükör közbeiktatásával készítette magáról a fényképet, azaz nem róla készítették ezt a képet, hanem *saját magáról* készítette a felvételt.

A fegyelmi eljárásra nyitva álló határidőt a fegyelmi biztos 3 hónappal meghosszabbította.

A fegyelmi biztos az előzetes vizsgálati eljárás eredményeként fegyelmi eljárást kezdeményezett, álláspontja szerint az eljárás alá vont ügyvéd megsértette az ÜESZ 11.5 és a 13.1 pontjaiban foglaltakat, amellyel 1 rb. szándékos fegyelmi vétséget követett el, mivel a fegyelmi eljárásban az előzetes vizsgálat során benyújtott nyilatkozatahoz szükségtelenül és a bejelentő hozzájárulása nélkül, az állítása alátámasztására nyilvánvalóan alkalmatlan bizonyítékként becsatolta a bejelentő hozzá intézett, intim közléseket tartalmazó szerelmes leveleit, valamint a bejelentőről készült video- és fényképfelvételeket, súlyosan megsértve a bejelentő emberi méltóságát, mely magatartásával a magánéletébe indokolatlanul és aránytalanul beavatkozott.

A fegyelmi eljárást kezdeményező határozat tényállása a következő volt:

„A prostituáltként dolgozó bejelentőt az eljárás alá vont ügyvéd a 2010-es évek közepén ismerte meg, mint vendégét. Kölcsönös szimpátia alapján, a rendszeres látogatások során közöttük érzelmi kötelék alakult ki. Mindeközben a bejelentővel szemben büntetőeljárás folyt, amiben védelmét egy másik ügyvéd látta el, az eljárás alá vont ügyvéd a rendelkezésére bocsátott ügyiratok alapján pusztán az ügy lehetséges kimenetelét illetően mondott véleményt. Az ügyben végül a bejelentőt 2019-ben jogerős szabadságvesztés büntetésre ítélték.

Az eljárás alá vont ügyvéd a 2021-től szabadságvesztés büntetését töltő bejelentőt felkereste a büntetés-végrehajtási intézetben, ezt követően beszélő és telefon, illetve levelezés útján tartották életben a kapcsolatukat, folyamatosan, egészen a bejelentő 2023. július 31-i szabadulásáig, amikor is a bejelentő édesanyjával együtt várta őt a bv. intézet előtt.

A szabadulást követően érzelmi kapcsolatuk tovább folytatódott, akkor is, amikor a bejelentő Hollandiába költözött.

Időközben a bejelentővel szemben újabb büntetőeljárás indult, melyben a védelmét az eljárás alá vont ügyvéd látta el, aki a közöttük lévő érzelmi viszonyra tekintettel nem kért megbízási díjat. A másodfokon eljáró ítélőtábla ítéletével a bejelentőt újabb letöltendő szabadságvesztésre ítélte. Az ítélet ellen az eljárás alá vont ügyvéd – a jogorvoslati kioktatásnak megfelelően – fellebbezést terjesztett a Kúriához, amely azonban valamennyi másodfellebbezést elutasított.

A bejelentő 2024. őszén bevonult a büntetése letöltésére.

A bevonulása előtt előterjesztett bejelentésében a bejelentő azt állította, hogy ő ugyan fizetni akart a jogi képviselőért, de az eljárás alá vont ügyvéd azt nem engedte, hanem szexuális ellenszolgáltatást várt el.

Az állítása szerint így kikényszerítettként szexuális kapcsolatukat igazolandó, az eljárás alá vont ügyvéd által magáról készített fényképfelvételeket (selfie) csatolt a bejelentéséhez, melyeken az eljárás alá vont alsónadrágban, illetve ágyéktól felfelé meztelenül látható.

Igazoló jelentésében az eljárás alá vont ügyvéd tagadta a bejelentő állításait, arra hivatkozott, hogy közöttük valódi szerelmi kapcsolat alakult ki, így semmiféle, még érzelmi kényszerítés sem merült fel a szexuális együttlétek kapcsán. Ezt alátámasztandó, a bejelentővel folytatott telefonos szöveges üzenetváltásokat, a bejelentő börtönből neki írt magánlevelei részleteit csatolta, továbbá a bejelentő által magáról készített, és kizárólag neki szánt és küldött olyan tartalmú video- és fényképfelvételeket, amelyeken az fehérenmüben, illetve meztelenül, a nemi szervét jól láthatóan pózol, illetve önkielégítést végez.”

A Fegyelmi Tanács elnöke az ügyben tárgyalást tűzött ki.

A fegyelmi eljárás tárgyalási szakaszában az eljárás alá vont ügyvéd beadványában – érveit részben megismételve – érdemben vitatta a fegyelmi felelősségét. Előadta, hogy amikor a bejelentő azt állította, hogy a jogi képviselőt fejében szexuális ellenszolgáltatást várt, sőt „szexuális együttlétekre kényszerítette, lelkiileg zsarolta”, akkor ezen állításokat csakis olyan hiteles bizonyítékokkal lehetett cáfolni, amelyeket a bejelentő saját akaratából létrejött, kölcsönös érzelmeken alapuló kapcsolatot dokumentálta. A benyújtott levelek és képi anyagok a bejelentő kifejezett és ismételt akaratából jöttek létre. A bizonyítékok célhoz kötöttsége, az igazság feltárásához való hozzájárulása, valamint az önvédelem jogának gyakorlása jogszerű és arányos volt.

A tárgyaláson felvett bizonyítás eredményéhez képes a fegyelmi biztos a tényállást abban a részben nem tartotta fenn, miszerint a bejelentő által írt szerelmeslevelek becsatolását a fegyelmi eljárásban utóbb már nem róta az eljárás alá vont ügyvéd terhére.

A fegyelmi biztos a végső felszólalásában előadta, hogy a becsatolt felvételek sértik a bejelentő emberi méltóságát, és nem volt indokolt ezek csatolása az eljárás alá vont ügyvéd részéről. Álláspontja szerint az önkéntességet sem igazolják a bejelentő oldaláról ezek a felvételek. Az eset összes körülményére tekintettel írásbeli megrovás büntetést kiszabását indítványozta a fegyelmi biztos, továbbá az eljárás alá vont ügyvéd eljárási költségeiben történő marasztalását.

A tényállás:

A prostituáltként dolgozó bejelentőt az eljárás alá vont ügyvéd a 2010-es évek közepén ismerte meg, mint vendége. Kölcsönös szimpátia alapján a rendszeres látogatások során közöttük érzelmi kötelék alakult ki. Mindeközben a bejelentővel szemben büntetőeljárás folyt, amiben védelmét egy másik ügyvéd látta el, az eljárás alá vont ügyvéd a rendelkezésére bocsátott ügyiratok alapján pusztán az ügy lehetséges kimenetelét illetően mondott véleményt. Az ügyben végül a bejelentőt 2019-ben jogerős szabadságvesztés büntetésre ítélték.

Az eljárás alá vont ügyvéd a 2021-től szabadságvesztés büntetését töltő bejelentőt felkereste a büntetés-végrehajtási intézetben, ezt követően beszélő és telefon, illetve levelezés útján tartották életben a kapcsolatukat, folyamatosan, egészen a bejelentő szabadulásáig.

A szabadulást követően érzelmi kapcsolatuk tovább folytatódott, akkor is, amikor a bejelentő Hollandiába költözött.

Időközben a bejelentővel szemben újabb büntetőeljárás indult, melyben a védelmét az eljárás alá vont ügyvéd látta el, aki a közöttük lévő érzelmi viszonyra tekintettel nem kért megbízási díjat.

A másodfokon eljáró ítélőtábla a bejelentőt újabb letöltendő szabadságvesztésre ítélte. Az ítélet ellen az eljárás alá vont ügyvéd – a jogorvoslati kiiktatásnak megfelelően – fellebbezést terjesztett a Kúriához, amely azonban valamennyi másodfellebbezést elutasított.

A bejelentő 2024. őszén bevonult a büntetése letöltésére.

.-.-.

A Fegyelmi Tanács a fenti tényállást a bejelentő bejelentése, a bejelentéshez csatolt iratok, továbbá az eljárás alá vont ügyvéd érdemi nyilatkozata, valamint vallomása, továbbá az általa becsatolt iratok és fényképek (videofelvétel) alapján állapította meg nagyrészt a fegyelmi eljárást kezdeményező határozat tényállásával egyezően.

A Fegyelmi Tanács álláspontja szerint jelen ügy megítélése szempontjából annak volt jelentősége, hogy az eljárás alá vont ügyvéd részéről az eljárás során indokoltan, okszerűen került-e sor az általa védekezése alapjául hivatkozott iratok (szerelmeslevelek és üzenetváltások) és felvételek (fotó + video) becsatolására, illetve az ezzel a bejelentő oldalán felmerülő esetleges jogsérelem arányosnak tekinthető-e az eljárás alá vont ügyvédet a vele szemben megindult fegyelmi eljárásban megillető, védekezéshez fűződő jogával.

A fenti kérdéseket a Fegyelmi Tanács igenlően válaszolja meg, mivel, ha nem is szükségszerűnek, de mindenképpen indokoltnak, okszerűnek kell tekinteni az eljárás alá vont ügyvéd védekezése részeként benyújtott bizonyítékokat, mint ahogyan, ha volt is bármilyen jogsérelem, akkor az arányos volt az eljárás alá vont ügyvéd védekezéshez fűződő jogos érdekével.

Előre kell bocsátani, hogy a bejelentő által állított tények részben a büntetőeljárásban eljáró hatóságok vizsgálódási/érdeklődési körébe is tartozhat(tak) volna, a Fegyelmi Tanács ismereti szerint azonban nem indult büntetőeljárás az eljárás tárgyává tett magatartással összefüggésben.

A bejelentő által állított tények (lelkileg zsarolt, szexuális együttlétre kényszerített, a büntetőeljárásban nem látott el megfelelő védelmet) tárgyi súlya, annak megállapítása esetén alkalmas lett volna arra, hogy az eljárásban az eljárás alá vont ügyvéd jövőbeli ügyvédi működését hátrányosan befolyásoló jogkövetkezményt tartalmazó döntés szülessen.

Az eljárás alá vont ügyvéd egy ilyen súlyos állításokat tartalmazó bejelentéssel szemben nem köteles a védekezéséhez használt eszközök között válogatni.

Nem elvárható, hogy a védekezésének előterjesztésénél az eljárás alá vont egyes bizonyítékokat előterjesszen, másokat „visszatartsa”, azzal a reménnyel, hogy „hátha majd nem lesz rá szükség”, sőt nem szükséges arányokat sem megtartani a védekezésénél, mert a bejelentés az ügyvédi működésének folytatását befolyásolhatta volna (eltérő eredmény esetén).

Nem kifogásolható az a mód, ahogyan - a lelki zsarolással szexuális együttlétre kényszerítéssel szemben - az eljárás alá vont ügyvéd hatékonyan és célszerűen védekezett, amikor a bejelentő neki írott leveleit becsatolta (utóbbi már a fegyelmi biztos sem róta a terhére), mint ahogyan az sem, hogy olyan (erotikus, sőt néha pornográf) fényképeket és videofelvételt csatolt, melyet a bejelentő neki küldött, ugyanígy amikor az egymás között folytatott bizalmas üzenetváltásokat csatolta be.

A becsatolt iratokkal és fénykép/video-felvételekkel összefüggésben összegzően megállapítható, hogy azok megfelelően igazolják, hogy a bejelentőt nem kényszerítette az eljárás alá vont ügyvéd szexuális együttlétre, hanem az együttlétekben a bejelentő saját akaratából, önkéntes (kölsönös beleegyezés) alapon vett részt – kölcsönös érzelmi viszony alapján.

A fenti önkéntességre következtetett a Fegyelmi Tanács a bejelentő által saját magáról (tükröből) készített felvétel alapján is, melyen a bejelentő mosolyog. A felvétel készítésének jellege alapján, az a bejelentőtől kerülhetett az eljárás alá vont ügyvédhez legalábbis annak a más módon történt az eljárás alá vont ügyvéd általi megszerzésére nem volt az eljárásban adat.

A bejelentő – becsatolt levelekből láthatóan – kifejezetten hálás volt az eljárás alá vont ügyvédnek, együttal arra hívja fel a figyelmet, hogy soha nem felejté el, hogy ki volt mellette a baj idején (nevezetesen az eljárás alá vont ügyvéd).

A bizonyítékok közül lényeges továbbá az a levél-részlet, amelyben az eljárás alá vont ügyvédnek a bejelentő egy verset „költött” a BV Intézetben.

Sok mindent lehet feltételezni kihasznál, szexuálisan kizsákmányolt, lelkiileg zsarolt felnőtt korú cselekvőképes hölgyről, de azt, hogy önszántából (szerelmes-levelében) egy fél oldalas verset is ír az őt kizsákmányoló ügyvédnek, azt bizonyosan nem.

Ez minimum életszerűtlen, mint ahogyan igen kevésbé valószínű, hogy az őt kizsákmányoló, szexre kényszerítő ügyvéd olyan tartalmú levelet kap az áldozatától, miszerint „Élveztem az érintésedet a gyengéd öleléseidet. Örömet szereztünk egymásnak (...) majd egymást átöleltük és hosszú percekig úgy maradtunk”.

Ezt támasztja alá az a körülmény is, miszerint az eljárás alá vont ügyvéd a bejelentőt Hollandiában, a tartózkodási helyén is meglátogatta (ezt igazolja az utazást megelőzően és követően váltott üzenetek tartalma is), ilyen utazásra nem kerül sor bizalmi-érzelmi kapcsolat hiányában.

A Fegyelmi Tanács rögzíti, hogy a védekezés során természetesen mások joga a magántitokhoz, vagy a saját személyes adatokhoz (fénykép/video) értelemszerűen sérül, azonban az eljárás tétje, a bejelentésben írt tényállítások súlya e jogai sérelmének türéseire kényszerítik a bejelentőt; melyek kockázatát ő maga viseli a bejelentésének megtételének pillanatától.

E körben értékelendő, hogy az eljárás alá vont ügyvéd nem az interneten tette közzé a védekezéséhez mellékelte iratokat, képeket és videót, hanem a saját ügyvédi kamarájánál, zárt eljárásban, a védekezése alátámasztásául csatolta be azokat, amely szervek (fegyelmi biztos, fegyelmi tanács) titoktartási kötelezettséggel rendelkeznek a fegyelmi eljárás során megismert adatokkal összefüggésben, így semmilyen jogsérelem nem érte/érhette a bejelentőt a becsatolt mellékletek benyújtása által, mert ezek az adatokat (leveleket, fotókat, videót) a nyilvánosság az eljárás zárt jellege okán nem ismerhette meg.

Ekként a felhasznált bizonyítékok csak a hatáskörében eljáró fegyelmi szervek számára váltak megismerhetővé, ez pedig nyilvánosságra hozatalnak a Fegyelmi Tanács álláspontja szerint nem minősíthető.

Az ügyvédi tevékenységről szóló 2017. évi LXXVIII. törvény (Üttv.)

107. § Fegyelmi vétséget követ el az ügyvédi tevékenységet gyakorló, szüneteltető vagy az ügyvédi tevékenység felfüggesztése alatt álló kamarai tag vagy nyilvántartásba vett természetes személy, ha

- a) az ügyvédi tevékenység gyakorlása során az e tevékenység gyakorlásából eredő, jogszabályban, a Magyar Ügyvédi Kamara Alapszabályában és a területi kamara alapszabályában (a továbbiakban együtt: alapszabály), vagy etikai szabályzatban meghatározott köteleességét szándékosan vagy gondatlanságból megszegi, vagy
- b) ügyvédi tevékenységen kívüli szándékos vagy gondatlan magatartásával az ügyvédi hivatás tekintélyét súlyosan veszélyezteti.

6/2018. (III. 26.) MÜK szabályzat az ügyvédi hivatás etikai szabályairól és elvárásairól (ÜESZ)

1.1. Ez a szabályzat – az ügyvédi tevékenységről szóló törvényben meghatározott magatartási szabályokon túl – meghatározza

- a) az ügyvédi tevékenység gyakorlására vonatkozó magatartási normákat, valamint
- b) a 13. pontban azokat az elvárásokat, amelyek súlyos megsértése akkor képez fegyelmi vétséget, ha az az ügyvédségbe vetett közbizalom megingatására, vagy az ügyvédi hivatás méltóságának megsértésére alkalmas.

ÜESZ 11.5. Az ügyvédi tevékenység gyakorlójának a beadványa kirekesztő, emberi méltóságot sértő megállapításokat, közléseket nem tartalmazhat.

ÜESZ 13.1. Az ügyvédi tevékenység gyakorlója tárgyalásai és eljárásai során hivatása hagyományainak megfelelően érintkezik a bíróságok, hatóságok tagjaival, valamint mindenki mással, akivel eljárása során kapcsolatba kerül, részükre a kellő megbecsülést és tiszteletet megadja, valamint azt saját hivatásával szemben is elvárja.

A fegyelmi biztos - az eljárást kezdeményező határozatában foglaltakhoz képest a tárgyaláson módosított, felelősség megállapítására irányuló - indítványa nem alapos.

Az Üttv. 133. § (3) bekezdése szerint a fegyelmi tanács a határozatában

a) az eljárás alá vont személy felelősségét megállapítja, és büntetést alkalmaz, vagy

b) *az eljárást megszünteti,*

és dönt az eljárási költség viseléséről.

A Fegyelmi Tanácsnak a részletezett bizonyítás felvételének nyomán kialakult meggyőződése szerint az eljárás alá vont ügyvéd a fegyelmi biztos által terhére rótt hivatásrendi normákat nem sértette meg, ezért az eljáró tanács egyetlen helyes és megalapozott döntést hozhatott csak, az pedig a fegyelmi eljárás megszüntetése volt az eljárás alá vont ügyvéddel szemben.

A Fegyelmi Tanács határozata elleni jogorvoslatot az Üttv. 127. § (3) bekezdése teszi lehetővé.

Az eljárás megszüntetésére tekintettel a jelen eljárással felmerült költséget a FESZ 40.6. pontja alapján a Budapesti Ügyvédi Kamara viseli.

A Fegyelmi Tanács határozata 2025. szeptember 5. napján jogerős.

(Budapesti Regionális Fegyelmi Bizottság – 2025. F. 137.)